

[S. Rasmussen.]

end man før har haft — det radikale Parti ønsker jo, det skal gaa i den Retning. Men vi andre, som forstaaer, at man derved lægger Skat over paa Jorden, hvad ogsaa det ærede 19de tingvalgte Medlem gav Udtryk for, og det i en Tid, da Jorden giver en meget lille Afkastning, vi synger ikke Lovsange, vi beklager, at de, som man maatte vente mere Forstaaelse af, gaar med til et saadant Lovforslag.

Rasmussen (Hvolbæk): Jeg har ikke bestridt Landstingets Ligeberettigelse, naar et Lovforslag skal vedtages, men jeg har gjort opmærksom paa, at paa det Omraade, hvor vi her lovgiver, er det nødvendigt at tage Hensyn til Folketinget, at samarbejde med Folketinget. Jeg tror, det er noget, det ærede konservative Partis Ordfører ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, men det er jo et Standpunkt, han deler med sit Parti.

Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om, hvorvidt Landbruget her faar, hvad der kan tilkomme det, men jeg gør opmærksom paa, at saafremt vi ikke vedtager dette Lovforslag, mister Landbruget en Skattelettelse paa 20 Mill. Kr., og naar Landbruget har Valget imellem at følge den Politik, som det ærede Medlem er Talsmand for — og det vil jo under de nuværende Forhold paa Rigsdagen føre til Nul —, og at tage et Forslag, der giver 20 Mill. Kr., saa kan det ærede Medlem tro, at det store Flertal af Landbrugere vælger det sidste.

S. Rasmussen: Ja, jeg forstaaer godt den Betragtning, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for — han har jo lært den af den højtærede Minister —, at hvis man ikke tager det, der her foreligger, faar man ingenting. Det er det, vi Gang paa Gang er udsat for, at man siger: vær saa god, tager I ikke det, faar I ingenting. Det er jo Diktaturet! Men hvis Venstre og Konservative i dette Ting kunde blive enige om noget i Retning af det, vi for vort Vedkommende har gjort os til Talsmænd for, vilde jeg dog nok se, om Venstre i det andet høje Ting vilde stemme det ned. Dersom man saa vilde sige: Nej, saa faar I ingenting, tror jeg, det vilde blive et dobbelt stærkt Krav, at hvis man ikke vilde gaa med til en Nedsættelse paa denne Maade, maatte man gaa til det, som mit Parti er gaaet ind for, nemlig en Forhøjelse af Priserne paa Landbrugsprodukter, hvad der vilde betyde ikke saa lidt mere for Landbruget end den

Udgiftsnedsettelse, det kan faa gennem det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Den ærede konservative Ordførers sidste Udtalelse viser, hvorledes selv en saa besindig Mand som han kan blive betaget af de Fantasier og Fantasterier, som hans Partis Ordførere i Folketinget i disse Dage gør sig til Talsmænd for. I Dag har den ærede konservative Fører i Folketinget faktisk proklameret, at det er den permanente Oppositionspolitik, som skal være det konservative Partis Gerning i den kommende Tid. Jeg begriber ikke, at en Mand som det ærede Medlem ikke forstaaer, hvor dette vil føre hen, og navnlig forstaaer jeg ikke, at han ikke kender Stemninger og Opfattelser ude i den danske Landbefolkning saa godt, at han ved, at det, man ønsker derude, er aldeles ikke noget i Retning af, hvad det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for her i Dag, nemlig at det ene Ting skal sætte det andet Stolen for Døren. Det, man forlanger derude, er Resultater, Handlinger, Realiteter, som det ærede Medlem talte om før. Det ærede Medlem tror, det vilde være en Indsats, om han i Øjeblikket kunde standse Lovforslaget. Det ærede Medlem vil ikke kunne faa ret mange Standsfæller ude i Landet til at gaa ind for en saadan Tankegang — det kan det ærede Medlem være overbevist om.

S. Rasmussen: Nej, den højtærede Indenrigsminister maa ikke tro, at jeg vil standse dette Lovforslag, jeg vil forbedre det; jeg vil prøve paa at give det en saadan Skikkelse, at de Mennesker, som Ministeren mener, jeg ikke kender noget til, men som jeg dog tror, jeg kender lige saa godt som Ministeren, maaske lidt bedre, kan blive tilfredse; thi jeg tror, at mange af dem ikke vil være tilfredse med Loven, som den nu er affattet, ikke vil føle det, man her giver dem, som en stor Lettelse for Landbruget. Jeg indrømmer, at det i en Krisetid betyder noget, men kun saa længe den varer; senere kommer man jo ind paa en større Beskatning af Jorden, end man hidtil har haft.

Den højtærede Indenrigsminister sagde — og det kan jeg kun takke ham for —, at jeg er en besindig Mand. Jeg mener, at dette Lovforslag sandelig trænger til at blive set en lille Smule efter af besindige Folk og ikke bør gennemføres lige med eet, fordi man nu har faaet denne Tanke, der jo er Ministerens og det radikale Partis. Jeg ved godt, at man paa dette Omraade har